

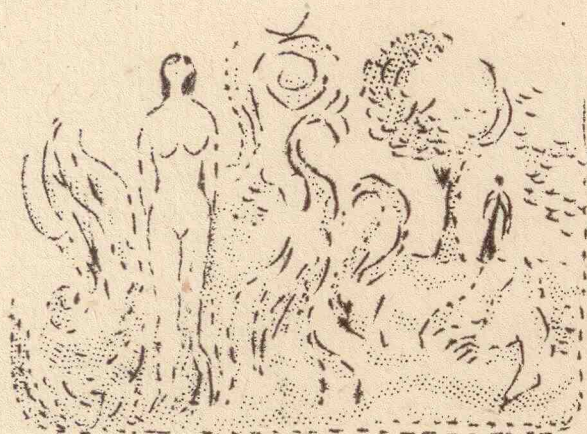
HLASATEL

VYDÁVÁ ŠKOLSKÁ A KULTURNÍ KOMISE MÍSTNÍHO NÁRODNÍHO VÝBORU V LOVČICÍCH

Ročník III.

Číslo 5.

Květen 1974

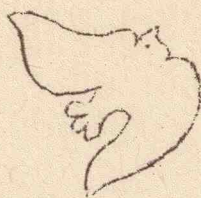
Byl pozdní večer - první máj -
večerní máj -- byl lásky čas.
Hrdliččin zval ku lásce hlas,
kde borový zaváněl háj.
O lásce šeptal tichý mech;
kvetoucí strom lhal lásky žel,
svou lásku slavík růži pěl,
růžinu jevil vonný vzdech.
Jezero hladké v křovích stinných
zvučelo temně tajný bol,
a slunce jasná světů jiných
bloudila blankytnými pásy,
planoucí tam co slzy lásky.

K. H. Mácha

Když přijde **MÁJ...**

Každým rokem na něho všichni čekáme a těšíme se na ten nejkrásnější z měsíců roku. Malíři se radují, že konečně mohou namalovat tolik květů na svá plátna, básníci píší nejkrásnější verše. Radují se stařečkové z májového sluníčka stejně jako děti, když mohou skotačit mezi květy. Prostě květen má rád každý...

A tak přišel i letos, trochu zakřiknutý dubnovými mrazy, které udělaly tolik škody i suchem, jaké pamětníci nepamatují. Ale přišel a jen nahlédl do rozjásaných měst a vesnic již se cítil jako mezi svými. První máj - je časem nejen lásky - ale i dnem mezinárodní solidarity všech pracujících. V májových dnech nám přišla i svoboda - 9. květen, náš státní svátek, je i dnem, kdy všichni vyjadřujeme svou vděčnost všem, kteří se zasloužili o náš dnešní mírový život. Vyjadřujeme svůj vztah k našim osvoboditelům - Rudé armádě. A kdybychom chtěli dále pokračovat ve výčtu slavných květnových výročí, mohli bychom ještě dlouho - proto alespoň jedno: v roce 1921 byla založena KSČ. Takový je to měsíc, ten květen... Přináší každoročně mnoho radosti přírodě, přinesl však i hodně oživení do života společnosti.

Nad hrobem s RUDOU HVĚZDOU

Také u nás v Lovčicích se stalo tradicí, že v předvečer VŘSR a Dne osvobození vzdáváme svůj hold i sovětskému vojáku, který ukončil svoji životní pouť právě u nás. I letos 8. května odešli lovčičtí občané, pionýři a děti s lampiony vedení představiteli MNV, NF, VO KSČ, aby vzpomněli nad hrobem Rudarmějce komu jsme vděční za naši mírovou současnost. Ke hrobu byl nejprve položen věnec uvedených složek a poté k tomuto významnému výročí promluvila s. A. Lehká. Vděčnost a lásku svými verši vyjádřili i děti z mateřské školy a ZDŠ. Pionýři zde stáli čestnou stráž.

Josef Hartman: KRONIKA STOLETÍ ŽIVOTA SOUSEDŮ Z OHRADSKÉ ULICE

(Pokračování)

- Čp.116 - V roce 1872 koupil stavební parcelu a domek si na jejím místě postavil František Kincl s manželkou Kateřinou. V roce 1888 jej koupil Jiří Kučera s manželkou Františkou roz. Koudelkovou z čp. 91. Ještě v tomto roce však v dražbě koupila domek vdova po rolníku z čp. 11 Kateřina Koudelková pro svoji dceru Annu, která se provdala v roce 1888 za Václava Smutného (1884 - 1931), domkáře a obuvníka z čp. 59. V roce 1896 se jim narodil syn Václav a v roce 1902 Marie, která se provdala za Josefa Volejníka čp. 84. V tomto domku č. 116 dožil na výměnku u svého syna Josef Smutný, bývalý vrchní hajný (r. 1891). Václav Smutný (1896) převzal po otci domek v roce 1922, když se oženil s Františkou Vejlupkovou z čp. 96. Měl menší hospodářství a pracoval jako dělník na chlumecké pile. V roce 1959 vstoupil do JZD s výměrou 3,59 ha půdy. Syn Václav (1924) se oženil s Jiřinou Myškovou z Lišiček a nyní žije v Hradci Králové.
- Čp.117 - Původní stavební parcelu koupil v roce 1873 Jiří Kučera (1845 - 1903). Máme zato, že si postavili malý domeček, který měl přidělen čp. 117. V rodinném životě mnoho štěstí s manželkou Františkou roz. Koudelkovou z č. 91 neměli. Jejich tři synové brzy zemřeli a ani jejich majetkové poměry nebyly valné. Přesto si koupili sousední domek čp. 116, který však záhy propadl v dražbě. V roce 1888 čp. 16 ale i parcelu čp. 117 koupila vdova Koudelková z čp. 11 jak je uvedeno u čp. 116. Po smrti Jiřího Kučery bydlela vdova Kučerová v malém domečku v Opuce a vyprávělo se o ní, že uměla čarovat. Dlouhá léta uvolněné pořadové čp. 117 bylo později přiděleno nově vystavenému domku na Kopaninách.
- Čp.118 - Stavební parcelu pro tento domek koupil v roce 1872 Václav Komárek (1846 - 1929), tesař, nepoliský rodák, který byl dvakrát ženat. Prvně s Františkou Drahnou a po druhé s Františkou Havrdovou z Klamoše. Její dceru Anna (Havrdovou) si vzal za manželku Václav Janata (1893), zedník z Kněžiček. Ten převzal domek v roce 1921. V roce 1937 jej prodal Josefu Hálovi a sám si koupil usedlost kováře Boury čp. 55. Josef Hála (1905 - 1965) narozený v čp. 84 a bytem v čp. 201, syn Jana Hály měl za manželku Annu roz. Diblíčkovou ze sousedního čp. 119. Byli oddáni v roce 1933. Dcera Anna (1935) je provdána za Otu Vohralíka z Dolního Přímu, Josef (1936) je oddán s Marií Janatovou z Kněžiček a syn Stanislav, který dnes v tomto domě bydlí (nar. 1939) si vzal Danu Ho-

vorkovou z Lišic. Mají dceru Danu (1962), Stanislava (1965) a Petra (1968).

Čp. 119 - Jan Drahovzal (1834 - 1916) si zakoupil stavební parcelu rovněž v roce 1872 a postavil domek. Jan Drahovzal pocházel z Ohař a za manželku si vzal Františku Vojtíškovou z čp. 21. Jejich dceru Marii si vzal Josef Tlapák, obuvník z čp. 6 v roce 1901. Druhá dcera Anna se v roce 1888 provdala za Jana Diblíčka (1859 - 1916) rodáka z Ohař. Jejich dcera Marie (1889) se provdala do Lučic a dcera Františka (1889) se v roce 1919 provdala za kováře Františka Vavříňka (1889 - 1959), který pocházel z čp. 47 a pracoval v kovárně v Bluděch. Neměli žádné děti. Držel menší hospodářství a při vstupu do JZD v roce 1959 předal 2,57 ha půdy.

SOUSEDI

Pěkně od srdce se pobavili ti, kteří přišli v sobotu 18. května 1974 k Horákovům na představení našich ochotníků. Ti na sebe sice nechali letos čekat dlouho, ale když zvážíme všechny potíže, se kterými se při nastudování hry setkali, musíme se jen obdivovat jejich pílí a snaze hrát divadlo pro nás všechny. A vůbec nejkrásnější je, že většina z nich jsou mladí a někteří hráli snad poprvé. My diváci jen čekali jak to dopadne a tak potlesk a smích, který zazníval sálem byl upřímným vyjádřením toho, že to bylo velmi pěkné. Všichni jsme se smáli zápletky zeďníka Lišky a Fořta vesele řešící vztahy dvou sousedů ve hře Sousedi. Byla to hra opravdu sousedská, ze života, tak jak jde vedle každého z nás. A o to, že vyzněla tak pěkně, jadrně a sousedsky se zasloužili všichni herci i ti neviditelní v zákulisí, u pokladny - prostě členové divadelního souboru TJ Sokol. A kdyby své představení nastudovali dřívě, určitě by nepropadli ani na okresní přehlídce, která se konala letos v Klamoši začátkem tohoto měsíce. A koho jsme ve hře viděli: Václav Zezulku ml., Jaroslava Bednáře, Květu Svatoškovou, Smetákovou, Boženu Králíkovou, Vaníčka, Miroslava Rybáčka. Představení nastudoval Josef Knítl. Mezi ty, které jsme neviděli, patří Alena Hošková a Jára Tučková, které jistě neměly mnoho práce s napovědou. Nalíčit herce pomáhal Jan Vosáhlo a kulisy, osvětlení a mnoho dalšího zařizovali Karel Svatoška a Radouš Suchochleb. Ale snad bychom měli napsat i o těch dalších členech TJ Sokol, kteří se o představení zasloužili, ale to již necháme pro příště.

Proč se již nepromítá?

SRPŠ v Lovčicích v prosinci m.r. opět zahájilo promítání filmů. U Horácků v té době nebylo přísálí právě volné a proto přemístil s. Suchochleb promítačku do horního hostince u Králíků. Prostor byl postačující a i promítačka se mohla umístit v druhé místnosti, takže rušení hlukem během promítání bylo minimální. Přesto se počet návštěvníků snižoval až byl oproti promítání u Horácků tak malý, že promítání muselo být zastaveno. Takže to, co jsme získali na vstupném dříve, bylo málem ztraceno. Z celé období bylo dosaženo čistého výtěžku 100,- Kčs, který dostaly děti na školní výlet. Děkujeme všem, kteří se podíleli na uspořádání této akce, i když jsme předpokládali, že bude mít trvalý charakter. Proč se tak nestalo není tedy vinou SRPŠ, ale důvody zastavení promítání jsme chtěli vysvětlit.

J. Vejrová, řed. ZDŠ

25 LET PIONÝRSKÉ ORGANIZACE

V celé republice proběhly koncem dubna oslavy 25. výročí založení pionýrské organizace. Pionýři v Lovčicích jsou členy pionýrské skupiny v Chlumci nad Cidlinou. K loňským 22 pionýrům přibyli ještě tři noví, kteří dostali šátky právě při oslavě 25. výročí PO v Lovčicích. Na slavnostní schůzce se v hostinci u Horáčků sešli pionýři i jejich hosté. Na schůzce pionýrům blahopřáli pozdravnými dopisy MV NF a VO KSČ, které předali zástupci těchto složek. Ředitelka ZDŠ zhodnotila velmi pěknou spolupráci PO a školy v Lovčicích. Ke kulturní vložce přispěla i big-beatová skupina SSM. Navečer se potom pionýři sešli se svými vedoucími s. Bednářovou a s. Horáčkovou, které mají veliký podíl na dobré práci všech na hřišti u táboráku. Zde si připravili pěkné soutěže a program. Na přípravě táboráku se velmi zasloužil s. Karel Svatoška, který s pionýry rovněž stále velmi pěkně spolupracuje. Bylo to pěkné zakončení oslav PO v naší obci.

Pilní jako včelíčka

Tak pilní jsou žáci naší ZDŠ. Jen za letošní rok sebrali 27 g starého papíru a 12 g hadrů a do konce školního roku chtějí provést ještě jeden sběr, aby mohli jet zdarma na školní výlet. A to ještě ti nejlepší budou na konci roku odměněni knihami i sladkostmi. Věří, že jim v posledním sběru pomohou i ostatní občané a rodiče, kteří jim sběr pomohou připravit. Snad stejně ochotně pomůže i JZD, které sběr zdarma odvezlo do sběrný. Velmi pěkně se rozběhl i sběr léčivých bylin. Všem žákům je stále zdůvodňován význam léčivých bylin pro náš farmaceutický průmysl i pro naše zdraví.

J. Vejrová

NAŠI NEJMLADŠÍ

V březnu přivítali dceru Gabrielu u Dvořáčků čp. 170. Kluci přišli v dubnu: U Volejníků 51 mají Lučka a u Pšeničků č. 200 Leoše.

Všem rodičům blahopřejeme a těm nejmenším přejeme, aby se jim na světě líbilo a šťastně žilo bez překážek a ve zdraví.

NÁŠ ŽALOV

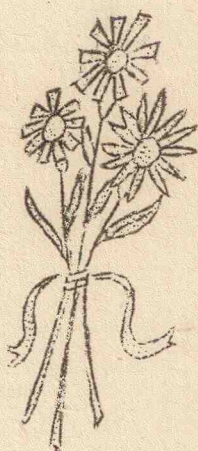
V měsíci dubnu jsme se rozloučili naposled s našimi spoluobčany pí. Annou Janatovou, p. Bohuslavem Bartlem, pí. Annou Kloučkovou a p. Otakarem Lehkým. Čest jejich památce!

Soudruh Lehký byl i našim dopisovatelem a svými příspěvky pomáhal spoluvytvářet tvář našeho Hlasatele. Byl stejně tak velmi aktivní ve veřejném a stranickém životě až do svých posledních sil. Za jeho spolupráci patří i naše poslední poděkování.

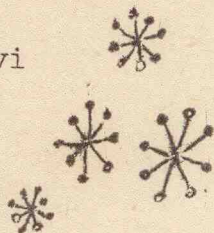
O NÁS...

V měsíci květnu byl obsáhlý článek o racionalizační brigádě v Zemědělských novinách. Dne 21. května v jednom vydání týchž novin byl pěkný článek s fotografií o naší mateřské škole.

KDO JSI SE V ČERVNU NARODIL...

89 let bude	10.6.	s. Josefu Kloučkovi
81 let bude	22.6.	s. Antonii Holmanové
80 let bude	20.6.	s. Al. Bradáčové
78 let bude	8.6.	s. Františku Vojtíškoví
76 let bude	28.6.	s. V. Kuklovi
74 let bude	16.6.	s. M. Šimkové 138
73 let bude	29.6.	s. Antonínu Hendrychovi
70 let bude	15.6.	s. Boh. Zelinkovi
70 let bude	19.6.	s. M. Steklé
67 let bude	19.6.	s. M. Vaníčkové
67 let bude	2.6.	s. V. Vavřinkovi
66 let bude	21.6.	s. Pavlovi Drozenovi
65 let bude	28.6.	s. M. Vojtíškové 151
50 let bude	14.6.	s. Ol. Volejníkovi

Všem k jejich narozeninám srdečně blahopřejeme!

25 LET SOCIALISTICKÉHO ZEMĚDĚLSTVÍ - 25 LET JZD LOVČICE

Při pohledu na dnešní středisko ŽV může být každý člen hrdý na cestu budování, kterou se celé JZD před 25 lety dalo. Letos se bude začínat s výstavbou nové jídelny a kanceláří JZD. Jak to bylo s výstavbou v těch předchozích letech? Nejprve to byl skladovák na Pekelci, první kravín v dílnách a zahradnictví. Poté první drůbežárny v zahradě čp. 3, které byly později přeneseny na nové místo v dnešním areálu JZD, kde bylo započato i s výstavbou kravína č.l. A tak to šlo dále - výstavba dalších kravínů, sušičky obilí, betonových cest, skladováků, univerzální sušárna až k moderní výstavbě porodnice a výkrmny prasat. Za tím vším se však skrývá bezpočet hodin usilovné práce všech členů družstva, koncepční práce vedení družstva od jeho počátku. A ani výstavbou jídelny nebude výstavba ukončena. Již nyní se počítá s výstavbou moderních dílen, garáží, skladovacích prostor pro seno a v neposlední řadě s úplnou modernizací kravínů. A jistě se dobrou prací všech členů JZD i tyto záměry podaří uskutečnit.

JEN KRÁTKE Z NAŠÍ OBCE

- Po celé obci i v areálu JZD připomínají panely práci družstevníků i to, že JZD Lovčice má letos 25. narozeniny.
- Na konec června je připravován zájezd do NDR v rámci družby JZD s LPG v Eimersleбену.
- TJ Sokol připravuje na 25.6. sportovní den "Memoriál Slávy Vokala".
- Rok 1974 byl UNESCO vyhlášen jako rok ochrany přírody a životního prostředí. Každý bychom měli napomoci k tomu, abychom žili stále ve zdravém a krásném prostředí.

Lovčický hlasatel - Ročník III. - Číslo 5 - Květen 1974 - Vydává školská a kulturní komise MNV v Lovčicích za spolupráce s Okresním kulturním střediskem v Hradci Králové - Za obsah zodpovídá ing. Jiří Vopálka + + +